

STORTINGET

Innst. 193 S

(2021–2022)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:60 S (2021–2022)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Sylvi Listhaug, Helge André Njåstad, Roy Steffensen, Himanshu Gulati, Erlend Wiborg, Marius Arion Nilsen og Frank Edvard Sve om å stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jone Blikra, Mani Hussaini, Stein Erik Lauvås, Linda Monsen Merkesdal og Marianne Sivertsen Næss, fra Høyre, Nikolai Astrup, Bård Ludvig Thorheim, Ove Trellevik og Mathilde Tybring-Gjedde, fra Senterpartiet, Siv Mossleth, Ole André Myhrvold og Gro-Anita Mykjåland, fra Fremskrittspartiet, Terje Halleland og Marius Arion Nilsen, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken og Birgit

Oline Kjerstad, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Miljøpartiet De Grønne, fung. leder Une Bastholm, og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til Innst. S. nr. 114 (1995–1996), der Stortinget vedtok at:

«ved alle nye feltutbygginger skal det legges frem en oversikt over energimengden og kostnadene ved å elektrifisere investeringene fremfor å bruke gass turbineer».

Komiteen viser videre til at i forbindelse med behandling av skattepakken på Stortinget sommeren 2020 ba Stortinget regjeringen om å oppjustere klimamålet fra 40 til 50 pst. reduksjon i klimagassutslippene fra sokkelen innen 2030. En rekke felt har allerede i dag «kraft fra land», eller har vedtak om det. I 2023 vil 45 pst. av produksjonen på norsk sokkel ha kraft fra land. Basert på kjente planer vil over 50 pst. av produksjonen være elektrifisert om noen få år.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, merker seg at petroleumsnæringen mener det ikke er mulig å nå utslippsmålet innen 2030 på norsk sokkel uten elektrifisering. Flertallet viser til at elektrifisering av norsk sokkel kutter utslipp i Norge og globalt.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Rødt, viser til at 10 TWh energi fra gass turbineer offshore forårsaker utslipp på 5 millioner tonn CO₂. Tilsvarende mengde energi produsert fra norsk gass i EU vil gjennomsnittlig slippe ut halvparten, eller ca. 2,5 mill. tonn CO₂. Gassen som ikke brennes på sokkelen, kan således eksporteres til utlandet der den brukes mer effektivt, og på sikt brukes sammen med

karbonfangst og -lagring i produksjonen av lavkarbonhydrogen. Å erstatte gassturbiner, helt eller delvis, med elektrisk kraft fra land – og i noen tilfeller med strøm fra havvindparker som ved Gullfaks- og Snorre-feltene – gir derfor økt energieffektivitet og dermed stor klimagavinst.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, viser til at elektrifisering også har en global effekt gjennom EUs kvotemarked. Nasjonale tiltak som fører til at kvoteoverskuddet øker slik som ved elektrifisering, bidrar til at flere kvoter slettes i EUs slettemekanisme, som igjen bidrar til reduserte utslipp over tid.

Et tredje flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne, viser til at elektrifisering må vurderes fra felt til felt, og sees i sammenheng med krafttilgang og tiltakskost. Nye store kraftuttak, som elektrifisering av petroleumsinstallasjoner, bør knyttes til i områder hvor det er sterkt nett og god tilgang på kraft. Dette flertallet viser til at havvind kan bidra til et betydelig kraftoverskudd i Norge de neste tiårene, noe som vil bidra til at det blir mer tilgjengelig kraft til elektrifisering over tid.

Dette flertallet viser til at fullskala CO₂-fangst og -lagringsprosjektet «Langskip» vil kunne gi nye store muligheter for hydrogen produsert fra naturgass med CCS. Produksjon av slikt blått hydrogen kan være et godt virkemiddel for raskere utvikling av gode hydrogenverdikjeder, og sammen med elektrifisering av sokkelen gi Norge et konkurransefortrinn. Norge tar del i IPCEI, og dette flertallet mener at her ligger det muligheter for å bli en integrert del av løsningen for den planlagte energiomleggingen av det europeiske energisystemet.

Med bakgrunn i dette fremmer komiteens medlemmer fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om at hvert enkelt «kraft-fra-land»-prosjekt må vurderes for seg og sees i sammenheng med krafttilgang og tiltakskost. Nye store kraftuttak som elektrifisering av petroleumsinstallasjoner med «kraft-fra-land» bør knyttes til områder hvor det er sterkt nett og god tilgang på kraft.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Rødt mener elektrifisering av norsk sokkel vil innebære enorme kostnader for samfunnet. Disse medlemmer mener elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land vil innebære en betydelig risiko for økte priser på strøm og nettleie, og at det vil kunne få store konsekvenser for både norske bedrifter og husstander. Disse medlemmer mener det vil

hindre nyetableringer av norsk kraftforedlende industri og gi tapt verdiskapning. Det vil da også føre til færre arbeidsplasser i Norge.

Equinor har selv anslått at elektrifisering av deres installasjoner vil ligge på ca. 50 mrd. kroner. Fellesskapet må dekke ca. 40 mrd. kroner av dette gjennom oljeskatteregimet. Disse medlemmer vil peke på at det er uhørt at staten skal betale for 78 pst. av investeringene for tiltak som har klima som begrunnelse, men ikke fører til vesentlig reduksjon av utslipp.

Disse medlemmer vil også minne om at all elektrifisering i tillegg vil kreve store investeringer i kraftnettet, hvor store deler betales av strømkundene gjennom nettleien. I tillegg kommer kostnaden med økte strømpriser og økt nettleie som følge av økt etterspørsel etter strøm og behov for økte investeringer i kraftnettet.

Elektrifisering av sokkelen vil etter beregninger fra Statnett kreve 10–12 TWh kraft.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er kritiske til tiltak som vil gi redusert krafttilgang for nye industriprosjekter og hindre muligheter for utvikling av ny næringsvirksomhet som datasentre og batterifabriker. I forbindelse med elektrifisering av samfunnet på mange ulike områder er det en stor økning i behovet for kraft. Denne utviklingen går raskt.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Rødt er opptatt av å kunne belyse hvor strømmen skal komme fra i et stadig mer elektrisk samfunn. Disse medlemmer opplever at det er lite populært for tiden å bygge ny vindkraft eller vannkraft.

Vannkraften har gitt Norge tilgang på sikker og ren energi. Norge har et kraftoverskudd, men ifølge Statnetts analyser gjelder det kun frem til 2026. Disse medlemmer vil derfor ikke støtte å ta kraft fra land ut til sokkelen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener elektrifisering av sokkelen er et svært dyrt klimatiltak. Disse medlemmer viser til at det ikke kan dokumenteres at å elektrifisere norsk sokkel reduserer de globale klimagassutslippene. Norge vil nå landets klimamål dersom vi regner utslipp på samme måte som andre land i Europa. Norge har ingen egen atmosfære, derfor mener disse medlemmer at målsettingen må være å bidra til å redusere de globale utslippene.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet og Venstre, viser til at Fremskrittspartiet, som en del av behandlingen av skattepakken på Stortinget, stemte for å skjerpe kravet til utslippskutt fra norsk sokkel fra 40 til 50 prosent innen 2030, jf. Prop. 113 L (2019–2020) og Innst. 351 L (2019–2020). Flertallet kan ikke se at Fremskrittspartiet og Rødt har en alternativ plan for å innfri dette målet dersom alle elektrifiseringsprosjekter stanses. Flertallet understreker at det er viktig at aktørene på norsk sokkel har forutsigbare rammevilkår, og at det derfor ikke er aktuelt å stanse eller reversere prosjekter som har fått konsesjon med kraft fra land. Flertallet er imidlertid positive til at det jobbes med utslippsfrie kraftløsninger på sokkelen som kan avlaste behovet for å hente kraft fra land, herunder havvindløsninger.

Et annet flertall, komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Høyre og Senterpartiet, viser videre til at Equinor har varslet at Wisting-feltet kun kan realiseres med kraft fra land, fordi det ikke er nok gass i feltet til å forsyne feltet med kraft i feltets levetid. Dette flertallet vil påpeke at Fremskrittspartiet sitt forslag, dersom det ble vedtatt, derfor ville utgjøre et avgjørende tilbakeskritt for utbyggingen av Wisting-feltet.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at Fremskrittspartiet og Rødt sitt kostnadsestimat på 50 mrd. kroner i realiteten er kostnader som i stor grad er påløpt. Å stanse elektrifiseringen av sokkelen vil ikke reversere allerede påløpte kostnader. Disse medlemmer merker seg at Fremskrittspartiet og Rødt ikke tar høyde for alternativkostnaden for det norske samfunnet dersom utslippskuttene på sokkelen i stedet må tas med andre teknologier på sokkelen, eller i andre deler av samfunnet som i for eksempel samferdselssektoren eller landbrukssektoren. Disse medlemmer vil påpeke at det for eksempel vil kunne medføre betydelig høyere drivstoffavgifter, noe disse medlemmer vil anta at Fremskrittspartiet vil stille seg negative til.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti viser til at olje- og gassektoren er en av de største utslippskildene for klimagasser i Norge. Det er ikke mulig å nå klimamålene for Norge om det ikke stilles klare krav til å kutte utslipp på sokkelen, enten gjennom å redusere produksjonen ved å ikke tillate automatisk forlenging og avslutte den mest CO₂-krevende haleproduksjonen tidligere, eller ved å fjerne utslippene fra produksjonen ved elektrifisering. Å ikke gjennomføre en reduksjon av utslipp på sokkelen vil kreve at det gjennomføres store reduksjoner på land som kan ha konsekvenser for industri,

transportsektoren og landbruk. Alternativet er å ikke oppnå Norges klimamål, og dermed bidra til å underminere en av de viktigste, om ikke den viktigste internasjonale avtalen for å få bukt med klimautslippene i verden. Dersom Norge, et av verdens rikeste og mest teknologistyrte land, ikke oppfyller målene sine, så vil det være få grunner til at andre land som er verre stilt, også skal oppfylle sine mål. 28. februar 2022 la IPCC frem en ny delrapport som viser at vi har et veldig kort handlingsvindu fremover om vi skal stanse klimaendringene, og at de går mer ut over natur og arter enn tidligere antatt. Dette alvorret må reflekteres i konkret politikk som kan gjennomføres i dette tiåret.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti vil peke på at det er nødvendig å stille krav til oljeselskapene om å finansiere en rask utbygging av havvind, slik at de blir ansvarlige for å produsere tilsvarende fornybar kraft som de vil forbruke på sokkelen. Det vil likevel være nødvendig å balansere det med tilknytning til land. Dette kan gjøres ved direkte utbygging av havvind i tilknytning til konkrete plattformer. Flere aktører sier de kan få det på plass allerede fra 2026 om det legges til rette for det av myndighetene, men også ved å stille krav til oljeselskapene om å bygge ut havvindparker.

Sosialistisk Venstreparti har foreslått at dette kan finansieres gjennom en produksjonsavgift som skal gå direkte til dette, eller gjennom at det inngås en klimaavtale med oljeselskapene hvor dette settes som krav. Den ekstraordinære inntekten som oljeselskapene har fått i 2021, bør i utgangspunktet også gå til en slik utbygging i Norge.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne vil likevel understreke at et av de viktigste og mest nødvendige grepene for å få ned utslippene på norsk sokkel er for det første å ikke bygge ut nye felt. Det er i dag flere felt som ikke er utbygget, og som krever kraft fra land. To av de er Krafla-feltet og Oscar Wisting-feltet. Dette er utbygginger som vil bidra til massive klimagassutslipp ved forbrenning av olja som tas opp, og samtidig kreve kraft fra land. Det er åpenbart at dette ikke er fremtidsrettet politikk, og må ved innlevering av PUD ikke godkjennes. Det andre tiltaket er å stenge ned produksjon tidligere, spesielt i hale-fasen kreves det mer kraft for å få ut det siste av reservoaret. Det vil sørge for at det ikke er nødvendig å elektrifisere, samtidig som vi sørger for mindre fossil energi i markedet.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne registrerer at forslagsstillerne, Fremskrittspartiet, argumenterer med at elektrifisering i seg selv ikke har noen

klimaeffekt. Det er likevel ikke slik at de selv har forelått store kvotekjøp eller tilsvarende tiltak for å oppnå den klimaeffekten de mener dette ikke har. Det betyr først og fremst at forslagsstillerne er imot klimatiltak.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt registrerer også at Fremskrittspartiet vil gå imot all elektrifisering av sokkelen fra land, noe som vil stanse utbyggingen av Oscar Wisting, da det sannsynligvis ikke er nok gass i feltet til å drive et gasskraftverk der i feltets levetid. Disse medlemmer konkluderer derfor med at Fremskrittspartiets forslag setter en effektiv stopper for utbyggingen av Oscar Wisting, noe som i et klimaperspektiv er bra.

På den bakgrunn fremmer komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at operatørene på norsk sokkel blir pålagt å elektrifisere gjennom å bygge ut havvind tilsvarende det de vil forbruke av elektrisitet.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om å ikke gi utvinnings-tillatelse til utbygging av Krafla/NOA-feltet og Oscar Wisting-feltet.»

Komiteens medlem fra Rødt understreker at forslaget om å stoppe videreelektrifisering av norsk sokkel må omfatte alle prosjekter som hittil ikke er gitt konsesjon. Dette inkluderer for eksempel felter som Wisting.

Dette medlem mener at elektrifisering av sokkelen fører til stor nedbygging av natur, fratar industri, næringsliv og husholdninger nødvendig strøm og ikke er et klimatiltak av betydning.

Dette medlem understreker at Rødt lenge har vært klare på at elektrifisering av sokkelen med kraft fra land er en dårlig idé. Strømpriskrisen vi nå ser, understreker bare viktigheten av det standpunktet. Det er viktig at vannkraften brukes på en måte som skaper mest mulig ringvirkninger; trygg og stabil kraft til husholdninger og til nye industrietableringer.

Dette medlem mener at Norge må nå sine klimamål uten å drive petroleumsnæringen med elektrisk kraft fra land. Den offensive klimapolitikken som kan føre oss dit, blant annet innen industrien og transportsektoren, fører til et noe større behov for kraft i årene som kommer. Å sende kraften til sokkelen motarbeider dette.

Dette medlem understreker at vi parallelt med klimakrisen også står i en naturkrise. Vi må stoppe tapet av naturmangfold. Kraftutbygging fører store inngrep med seg. Vi må derfor være forsiktige med hvilke elektrifiseringsprosjekter vi velger, og prioritere de som reelt fører oss ut av olje- og gassalderen. Derfor vil vi heller sende mindre gass ut av landet og til sokkelen.

Dette medlem viser til at den globale klimaeffekten av elektrifisering av sokkelen er minimal. Energi-meldingen fra regjeringen Solberg slo fast at den globale klimaeffekten er usikker, men må forventes å være begrenset. Samtidig fører det altså til at tilgangen på rimelig, ren energi til norsk industri blir mindre. Rødt mener at det er store problemer med dagens territorielle oppdeling av utslipp, hvor det som kan se bra ut på et lands klimabudsjett, gir utslippsøkning globalt på grunn av økt tilbud av fossil energi.

Dette medlem understreker viktigheten av at prisslappen for elektrifisering ikke veltes over på skattebetalerne, verken over skatteseddelen eller gjennom høyere strømpriser eller nettleie som følge av utbyggingen. Det er uakseptabelt å bruke titalls milliarder skatte-kroner på dette.

Dette medlem mener for øvrig at konsekvensene elektrifisering av sokkelen har for nedbygging av natur og for kraftforsyningen til nye industrietableringer, bør inngå i mandatet til regjeringens energikommisjon.

Dette medlem fremmer følgende forslag.

«Stortinget ber regjeringen stoppe all videre elektrifisering av norsk sokkel, inkludert Wisting-feltet, med strøm fra land.»

Komiteens medlem fra Venstre viser til at elektrifisering av sokkelen er nødvendig for å nå målet med 55 pst. reduksjon av norske klimagassutslipp innen 2030. Dette medlem viser derfor til Venstres Representantforslag 95 S (2021–2022) om å stille krav til utredning av lokal CO₂-fangst og -lagring på norsk sokkel som et hovedtiltak for å få ned utslippene. Havvind må også utvikles til å bli et viktig bidrag for å redusere utslippene fra norsk sokkel, men vil ikke sikre tilstrekkelig stabil kraftforsyning til å være et reelt alternativ til kraft fra land.

Dette medlem mener elektrifisering heller ikke kan bli gjennomført kun med kraft fra land i en situasjon med økt behov for kraft og minkende kraftoverskudd. Det er derfor nødvendig med flere teknologier enn kraft fra land og havvind for å få ned utslippene fra norsk sokkel i tråd med klimamålene. Å ta i bruk lokal CO₂-fangst og -lagring fra gasskraftverk på enkeltplattformer eller som en del av større områdeløsninger vil derfor være helt nødvendig for å redusere klimagassutslippene fra sokkelen med 50 pst. innen 2030 i tråd med Stortingets vedtak.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til at Norge er i ferd med å gå fra en situasjon med kraftoverskudd til en normalsituasjon med et kraftunderskudd. Statnett forventer at dagens kraftoverskudd på 15 TWh reduseres til 3 TWh i 2026, mens Sør-Norge isolert sett forventes å ha et underskudd fordi etterspørselen vil være høyest her.

Komiteens medlemmer fra Venstre og Miljøpartiet De Grønne viser til at det grønne skiftet krever omlegging hvor større deler av energibehovet dekkes med fornybar kraft. For å lykkes med det må vi bruke energien smartere. Med andre ord må vi effektivisere bruken av den, samtidig som vi må stimulere til mer fornybar energiproduksjon.

Disse medlemmer viser til at skal vi lykkes med det grønne skiftet, vil vi altså trenge mer fornybar kraft for å erstatte dagens fossile energiforbruk. Det vil være behov for økt lokal produksjon av energi, men også mer storskala fornybar energiproduksjon.

Disse medlemmer viser til at regjeringens valg om ikke å legge til rette for hybridkabel for utlysning av første runde offshore vindutbygging i Sørlige Nordsjø 2, vil kunne bidra til at utbyggingen av offshore vind vil bli mindre enn det både Norge og Europa trenger for omstilling til mer utslippsfrie økonomier. Industrieventyret som mange hadde håpet på, henger nå i en tynn tråd. Disse medlemmer viser til at reduserte muligheter og manglende vilje til en offensiv satsing på offshore vind fører til et behov for en sterkere vurdering av hva vi faktisk skal bruke vår fornybare kraft til.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til at målet om elektrifisering av rundt 50 pst. av sokkelens energibehov fører til et stort behov for elektrisk kraft. Dersom denne skal komme fra land, vil dette føre til en svekkelse av den nasjonale energibalansen med mye over 10 TWh, eller nærmere 8 pst. av dagens produksjon av fornybar energi. Det er betydelig, og det er klart at beslutningen om å elektrifisere sokkelen sterkt bidrar til Norges forventede kraftunderskudd.

Komiteens medlemmer fra Rødt og Miljøpartiet De Grønne viser til at en videre elektrifisering av sokkelen vil føre til kraftunderskudd på land. Det vil kunne føre til redusert utbygging av annen industri på grunn av kraftmangel. På den måten gjør Norge seg enda mer avhengig av oljeindustrien, og det grønne skiftet skyves lenger og lenger ut i tid.

Disse medlemmer viser til at vi ikke kan fortsette å feie under teppet at olje- og gassindustrien faktisk hindrer en grønn omstilling av samfunnet vårt. Ved å fortsette å elektrifisere sokkelen vil annen industri ikke få mulighet til å etablere seg på grunn av kraftmangel. For eksempel valgte nylig et flertall av politikerne i Vestland fylkeskommune, anført av Senterpartiet, å gå

imot planene om elektrifisering av sokkelen, med henvisning til at det allerede nå er landbaserte industriprosjekter som blir stanset på grunn av lav nettkapasitet. En stram strømsituasjon vil også kunne bidra til fremtidige høye strømpriser som de vi har hatt erfaring med denne vinteren.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne mener at heller enn å pynte på norske klimaregnskap og forlenge oljealderen ved å sende verdifull vannkraft til sokkelen, bør vi la oljen ligge. Vi har allerede funnet mye mer olje og gass enn verden kan forbrenne om vi skal nå klimamålene. I den grad eksisterende olje- og gassfelt skal elektrifiseres, må oljenæringen selv ta ansvar for enten å sikre krafttilførsel fra havvind eller andre nullutslippsløsninger som CCS m.m. Behovet for stabil kraft må videre sikres gjennom utvikling av ny teknologi som batteriteknologi eller hydrogenløsninger. Dette medlem motsetter seg derfor at felt på sokkelen skal elektrifiseres med kraft fra land, og er også imot at det strekkes en kabel til land for å sikre stabil krafttilførsel dersom havvind står for «normal» tilførsel.

Dette medlem fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stoppe videre elektrifisering av olje- og gassfelt på norsk sokkel og kreve at oljeselskapene sikrer nullutslipp fra plattformene uten kraft fra land.»

«Stortinget ber regjeringen kreve at oljeselskapene utvikler nye løsninger for stabil kraftforsyning, slik at felt som elektrifiseres, ikke trekker en kabel inn til land.»

Komiteens medlem fra Rødt viser til at elektrifisering av petroleumsinstallasjoner med kraft fra land nå planlegges i områder uten svært god kraftforsyning. For eksempel i Finnmark, hvor disse prosjektene både er i konkurranse med andre industriprosjekter og kan føre til svært konfliktfylte utbyggingssaker.

Dette medlem viser til at det er flere år til havvind trolig vil bidra til Norges kraftoverskudd. Lite nytt ligger an til å bygges dette tiåret, det er etter at flere elektrifiseringsprosjekter er på plass. Kraft fra land til sokkelen vil hemme industriutvikling på fastlandet de neste årene.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen om at hvert enkelt «kraftfra-land»-prosjekt må vurderes for seg og sees i sammenheng med krafttilgang og tiltakskost. Nye store kraftuttak som elektrifisering av petroleumsinstallasjo-

ner med «kraft-fra-land» bør knyttes til områder hvor det er sterkt nett og god tilgang på kraft.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen om å ikke gi utvinnings-tillatelse til utbygging av Krafla/NOA-feltet og Oscar Wisting-feltet.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen sørge for at operatørene på norsk sokkel blir pålagt å elektrifisere gjennom å bygge ut havvind tilsvarende det de vil forbruke av elektrisitet.

Forslag fra Rødt:

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen stoppe all videre elektrifisering av norsk sokkel, inkludert Wisting-feltet, med strøm fra land.

Forslag fra Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen stoppe videre elektrifisering av olje- og gassfelt på norsk sokkel og kreve at oljeselskapene sikrer nullutslipp fra plattformene uten kraft fra land.

Forslag 7

Stortinget ber regjeringen kreve at oljeselskapene utvikler nye løsninger for stabil kraftforsyning, slik at felt som elektrifiseres, ikke trekker en kabel inn til land.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:60 S (2021–2022) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Sylvi Listhaug, Helge André Njåstad, Roy Steffensen, Himanshu Gulati, Erlend Wiborg, Marius Arion Nilsen og Frank Edvard Sve om å stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel – vedtas ikke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 10. mars 2022

Une Bastholm

fung. leder

Ove Trellevik

ordfører

Vedlegg

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

21/1963-

17. januar 2022

Representantforslag 60 S (2021-2022) om å stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel

Jeg viser til brev fra Stortinget 5. januar 2022 vedlagt representantforslag 60 S (2021-2022) fra stortingsrepresentantene Sylvi Listhaug, Helge André Njåstad, Roy Steffensen, Himanshu Gulati, Erlend Wikborg, Marius Arion Nilsen og Frank Edvard Sve.

Representantene fremmer følgende forslag om at "*Stortinget ber regjeringen stoppe videre elektrifisering av norsk sokkel med strøm fra land.*"

Tilgang på rikelig med ren og rimelig kraft har i årtier vært den norske industriens fremste konkurransefortrinn. I Hurdalsplattformen peker vi på at dette også i fremtiden skal være fortrinnet for norsk industri og bidra til verdiskaping og sysselsetting i hele landet. I Norge har vi i dag et kraftoverskudd på om lag 20 TWh i år med normale værforhold.

I Norges vassdrags- og energidirektorats "Langsiktig kraftmarkedsanalyse for 2021" anslås det et kraftoverskudd i Norge på 7 TWh i 2030 og på 12 TWh i 2040. I analysene legger NVE til grunn et anslag på økt kraftbehov som følge av elektrifisering av petroleumsnæringen, i tillegg til annen elektrifisering og ny industri.

Statnetts "Kortsiktige markedsanalyse 2021-2026" viser, som forslagstillerne er inne på, at økt forbruk vil redusere det norske kraftoverskuddet i perioden og utløse behov for mer kraftproduksjon. Samtidig peker analysen på at dagens høye prisnivå ikke vil vare. Analysen viser også at produksjonskapasiteten som helhet i Norden fortsatt vil øke og holde den nordiske kraftbalansen stabil.

Mange ulike aktører utarbeider anslag på kraftbehovet i Norge fremover. Alle anslagene inneholder usikkerhet. De ulike analysene gir til sammen et godt bilde av utfallsrommet vi står overfor.

Alt nytt stort kraftforbruk, inkludert mer bruk av kraft fra land på norsk sokkel, gir isolert sett høyere kraftpriser i Norge. Det er mange forhold som påvirker kraftprisene. Den norske kraftprisen varierer i stor grad fra år til år. Slik vil det også være i årene fremover. Med en kraftforsyning basert på fornybar energi vil de løpende kraftprisene påvirkes av været, men også av forholdene i landene vi handler kraft med. I 2020 var kraftprisen rekordlav, mens kraftprisen gjennom sommeren og høsten 2021 har økt til ekstraordinært høye nivåer. Høye priser på kull, gass og CO₂-kvoter i Europa har særlig bidratt til å øke kraftprisen i Norge. Situasjonen i Europa har vært forsterket av periodevis lav vindkraftproduksjon. I tillegg har kraftprisene økt som følge av tørt vær og lavere magasinifilling enn normalt i sørlige deler av Norge. Kraftsituasjonen preges også av begrensninger i overføringskapasiteten mellom sørlige og nordlige deler av Norge, noe som har gitt et stort skille mellom kraftprisen i ulike prisområder sør og nord i landet.

Regjeringen vil legge til rette for utbygging av strømmettet, i tillegg til mer vannkraft og vindkraft der det er lokal aksept for det, samt en storstilt satsning på havvind. Vi jobber også med å få på plass en energikommisjon som skal kartlegge energibehovene våre og se på muligheter for økt energiproduksjon.

Kvoteplikt og CO₂-avgift er godt etablerte virkemidler for å kutte utslipp fra petroleumsnæringen. Kostnaden ved klimagassutslipp i petroleumssektoren er betydelig høyere enn i de fleste andre sektorer. De høye utslippskostnadene, som også har økt over tid, gir selskapene sterk egeninteresse av å redusere sine utslipp av klimagasser.

Det har i 25 år vært stilt krav til næringen om at en løsning med drift basert på kraft fra land skal utredes ved alle nye utbygginger og større ombygginger av eksisterende felt på norsk sokkel.

Drift basert på kraft fra land er den eneste løsningen som realistisk kan fjerne utslippene knyttet til energibruken på innretningene. Virkemiddelbruken har virket etter formålet. Om lag 50 pst. av produksjonen på norsk kontinentalsokkel vil helt eller delvis være drevet med kraft fra land i løpet av de neste årene.

Dette har også gitt viktige bidrag til at utslippene per produsert enhet på norsk sokkel i gjennomsnitt lave i forhold til i andre produsentland. Utslippene fra sektoren er også på vei ned, hovedsakelig som følge av økende bruk av kraft fra land. Samtidig er vi ikke i mål. Både næringen selv, Stortinget og regjeringen har ambisiøse mål for ytterligere utslippsreduksjoner fra produksjonen på norsk kontinentalsokkel.

Kraft fra land innebærer store investeringer, og det er betydelige variasjoner i både tekniske muligheter, kostnader og potensialet for utslippsreduksjoner knyttet til å forsyne ulike

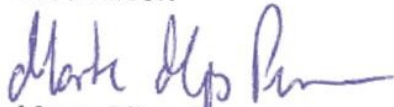

innretninger på norsk kontinentalsokkel med kraft fra land. Nye prosjekter er også avhengig av at det er tilgjengelig kapasitet i et egnet tilknytningspunkt på land og det kan være behov for tiltak i kraftnettet. Kraft fra land er derfor ikke en hensiktsmessig løsning overalt og må vurderes fra sak til sak. Drift av alle innretninger på norsk sokkel med kraft fra land er uansett verken realistisk eller aktuelt.

Full drift basert på kraft fra land er i dag eneste realistiske alternativ for å redusere utslippene knyttet til å dekke energibehovet til en plattform/produksjonsskip til nær null. Det er derfor sannsynlig at nye større utbygginger vil legge opp til en energiforsyning med kraft fra land. I Hurdalsplattformen skriver regjeringen at vi vil fortsette å legge til rette for kraft fra land, men at dette også må ledsages av økt innsats for fornybar kraftproduksjon, og at kraft produsert på sokkelen blant annet gjennom havvind også må dekke en størst mulig del av kraftbehovet i på sokkelen i fremtiden.

Økende utslippskostnader, og næringens høye ambisjoner om utslippskutt, har gjort hel eller delvis omlegging til drift med kraft fra land aktuelt for eksisterende innretninger. De mest aktuelle feltene og innretningene for en slik omlegging av kraftforsyningen er allerede besluttet eller har kommet langt i planleggingsfasen.

Med hilsen

Marte Mjøs Persen

